

ALEGORIA DE LA FLOR. FOTOGRAFIES DE NICOLE GAGNUM

Nicole Gagnum presenta una sèrie de fotografies que descriuen la metamorfosi d'una flor en tot el seu desplegament vital. Aquest és un dels temes més recorrents de la producció artística de **Nicole Gagnum** que ha explorat el discurs formal i simbòlic de la flor a través de la pintura, el dibuix, la fotografia o les videoinstal·lacions.

L'artista, ha escollit l'exotisme d'una rosella, una de les varietats de la *Papaver Orientale*, de delicats tons rosats per fixar els diferents moments de la gènesi de la flor i l'extensió dels seus fràgils pètals al món exterior. La sèrie de fotografies constitueixen un autèntic retrat sobre l'efímera existència en el sentit més profund d'una *vanitas*.

Les imatges, treballades des de l'exquisitesa i la sofisticació il·lustren el clímax de la plenitud, però a la vegada mostren una bellesa inquietant i enigmàtica que anuncia de forma velada l'acidesa i l'amargor de l'esdevenir de l'existència.

El tractament cromàtic i lumínic de diferents gradacions i intensitats suavitzava els contorns de les delicades flors, que queden sospeses en un espai eteri i idealitzat. El mateix recurs li permetrà a l'artista amb un realisme sorprenent descriure la tensió de la polpa carnosa dels pètals que necessiten obrir-se a la llum, la vivacitat de les punxes protectores de la delicada intimitat, la sedositat dels teixits, els vigorosos camins de les nervacions o les sensuals sinuositats dels plecs que inciten a l'acaronament.

Sentit i sensibilitat que evoquen la sexualitat femenina, en aquest desplegament que també és obertura i oferiment en la recerca de la plenitud orgànica. Canvi i moviment en cada una de les seqüències per il·lustrar l'incansable plegar i desplegar de l'etern retorn.

Amb un estil depurat i preciosista de la realitat, **Nicole Gagnum** ha aconseguit crear un assaig intel·ligent sobre la fragilitat de la bellesa abocada irremissiblement a la seva decadència.

*“La rosella, la flor silvestre i humil que neix als camps de blat, ha quedat lligada al mite de **Demèter** deessa de l’agricultura i dels camps de cereals i de l’abundància. Segons la llegenda, la seva filla **Persèfone** collia roselles en companyia d’altres nimfes quan va ser raptada per **Hades**, déu dels inferns. **Persèfone** es va veure condemnada a viure a l’inframón els mesos de l’any que corresponen a l’hivern i per una disposició de **Zeus** podia tornar al costat de **Demèter**, la seva desconsolada mare a l’època en la que s’iniciava la primavera. Tal com consta en els **Fastos d’Ovidi**, del 12 al 19 d’abril es celebraven les **Ceralia** en el moment de l’eclosió de la primavera quan els camps de blat es troben replets d’espigues i de roselles”.*

Coincidint amb les antigues festes romanes, us proposem descobrir de la mà de **Nicole Gagnum**, una impactant eclosió de belles imatges, les més sublimes amfitriones d’una autèntica festa per als sentits.

Emília Colomer

(Àrea d’exposicions de La Casa de la Paraula)